

در اهمیت اعتراضات متحدا نه کارگران دوکارخانه در مقابل مجلس

روز گذشته شهر تهران شاهدیکی از مهمترین و پرشورترین رویدادهای کارگری بود. کارگران دوشرکت کفش شادان پور وپوشک جامکو، پس از به نتیجه نرسیدن چندین حرکت اعتراضی چون بستن جاده و تجمع و تحصن در مقابل چندین نهاد دولتی، این باردر مقابل مجلس باشعارهایی علیه بنیاد مستضعفان و دیگر نهادهای حکومتی و درخواست برکنند ریشه بنیاد، به تظاهرات برخاستند. در این تظاهرات که با یورش نیروهای انتظامی مجلس شورای اسلامی به کارگران و تیراندازی هوایی آنها مواجه شد، حداقل ۸ نفر از کارگران مجرح شدند بطوریکه چندین نفر از شدت ضربات وارد و تحت تأثیر گاز اسپری مأموران رژیم، بیهوش شدند. کارگران که بگفته روزنامه ها از یکسال تا شش ماه حقوق معوقه خویش را دریافت نکرده اند، این بار حاضر نبودند بسادگی با قول و قرارهای بدون پشتوانه همیشگی محل تظاهرات را ترک کنند. بهمین دلیل آنان که با بی اعتمانی مجلس شورای اسلامی روبرو شده بودند، با شکستن نرده مجلس قصد پیشروی بسوی درون مجلس را داشتند که با تهاجم نیروهای انتظامی و حفاظتی مجلس روبرو شدند که قصد بیرون کردن کارگران از محوطه مجلس و متفرق کردن آنها را داشتند. آنها حتی بنا بگفته خبرگزاریها کارگران را بزور سوار ماشین های اورژانس کرده به نقطه نامعلومی برده و از محل دور میکردند. مقامات رژیم که از تظاهرات کارگران هراسیده بودند، ناچار گردیدند که خیابانهای اطراف مجلس را مسدود کرده و در این منطقه نوعی حالت فوق العاده بوجود بیاورند. خشم کارگران به حدی بود که حتی محجوب رئیس خانه کارگر رژیم جرئت نزدیک شدن به کارگران را نداشت. و درنتیجه کلیه تلاش های وی برای آرام کردن کارگران بی نتیجه ماند.

تشکیل کمیسیون فوق العاده ویژه مجلس:

تحت چنین شرایطی بود که نمایندگان و رئیس مجلس ناچار شدند، پس از مذاکره با نماینده کارگران در یک نشست اضطراری کمیسیون ویژه ای را برای پیگیری این ماجرا تشکیل داده و طرحی مركب از سه بند را به رئیس جمهور ارائه دهند. این طرح شامل محورهای زیر بود: درنظر گرفتن نقدینگی معین و موقت برای پرداخت حقوق کارگران، تهیه گزارشی از وضعیت اینگونه کارخانه ها بال مضای کروبی ، بهمراه طرحی ازسوی چهار کمیسیون مجلس برای این حل مشکلات اینگونه کارخانه ها، جهت ارائه به رئیس جمهوری. درپی اینگونه وعده ها بود که کارگران پس از موافقت با درخواست مهلت یک هفته ای نمایندگان و رئیس مجلس برای پیگیری این طرح، موقتاً به تظاهرات خویش در مقابل مجلس پایان دادند.

تاكٽيک کارگران:

تجمع و اعتراض و تظاهرات در مقابل مجلس، اکنون دیگر تبدیل به یکی از تاکٽيک‌های اعتراضی کارگران شده است. بازتاب سریع و گستردۀ حرکات کارگری دیروز نشان میدهد که این تاکٽيک از نظر انعکاس اعتراض کارگران دارای برد گستردۀ‌ای است. ازسوی دیگر اصلاح طلبان و نمایندگان مجلس که در مقابل انتظارات کارگران خانه خراب قرار گرفته‌اند، از گسترش این تاکٽيک کارگران ناخرسند بوده و تلاش میکنند که توجه کارگران را از مجلس به سوی نهادها و نقاط دیگر متوجه سازند. شکوری راد یکی از اعضای هیئت رئیسه مجلس در گفتگویی با طرح اینکه مجلس خانه ملت است اما دستش بسته است و کارگران باید بشیوه قانونی حقوق خویش را پیگری کنند، این ناخرسندی خود را بیان کرد. آنها علاوه براین سعی میکنند که تحریک کارگران را به جناح رقیب منتبه کنند.

اما بالاینهمه تاکٽيک کارگران برای دریافت حقوق معوقه خویش، سود جستن از اشکال غیر قانونی نظیر تظاهرات و تحصن در برابر نهادهای باصطلاح قانونی و دولتی است. اماوجه دیگر و مهمتراین حرکت همان‌همبستگی و اقدام مشترک کارگران دوکارخانه بوده است، که باین حرکت ویژگی خاصی داده است. این همبستگی که مدتی پیش نخست خود را در حمایت از کارگران چیت‌ری توسط کارگران کفش شادان پورنشان داد، این بار در حرکت همبسته دوکارخانه نشان میدهد و حاکی از پیدایش آگاهی تازه و امیدبخشی درمیان کارگران نسبت به ضرورت متحداختن اقدامات پراکنده کارگری است. اقدام مشترک کارگران این دوکارخانه را باید شروع تازه‌ای از دورتازه مبارزات کارگران بشمار آورد. آنچه که دراین دوره اهمیت دارد، فعلیت بخشیدن به همبستگی و جلب حمایت مشارکت دیگر کارخانه‌ها و کارگران شاغل و بیکار و یاد ر آستانه بیکاری در اینگونه اقدامات و تظاهرات است. هم اکنون براساس آمارهای خود رژیم، حدود سه هزار کارخانه درگیر چنین مشکلاتی هستند. رشته نساجی با دهها هزار کارگر بیش از هر بخش دیگری با مشکل پرداخت حقوق و بحران تولید روبرو است. بگفته دست اندکاران رژیم، بزودی بخش تولیدکنندگان وسایل خانگی نیز دچار همین مشکل خواهند شد. اگر فقط کارگران دوکارخانه میتوانند مجلس شورای اسلامی را ناچار سازند که کمیسیون فوق العاده‌ای تشکیل داده و درنامه‌ای از رئیس جمهور برای حل این بحران یاری بطلبند، بدیهی است که تظاهرات و اعتراضات همبسته دهها و صدها کارخانه مشابه، اهرمی به مراتب نیرومتر برای وصول مطالبات و تحقق خواستهای کارگران بوجود خواهد آورد. از همین رو، همبستگی با کارگران کارخانه جامکو و شادان پور - که بی تردید در صورت عدم حمایت سایر کارگران- تحت پیگردهای رژیم قرار خواهند گرفت، در مقطع کنونی